

106. Ha Isten intő hangja — *dall. 91.*

1. Ha Isten intő hangja Sodomából kihív, S kegyelme megmutatja, Hol vár rád a rév, Ne várd, míg rettegetve Tűzláng omol reád, Idézd föl emlékedbe Lótnak asszonyát!

2. A várost, ha elhagytad, Hol eddig lakoztál, S láncból, mely fogva tartott, Kibontakoztál, Ne nézz vissza a helyre, Sűrű könnyfátylon át; Idézd föl emlékedbe Lótnak asszonyát!

3. Az úton, melyre léptél, Folyvást előre menj! Ki megtagadja életét, Arra vár a menny. A Megváltót követve Keresd az üdv honát, Ő hozza emlékedbe Lótnak asszonyát.

4. Bús sóbálvánnyá válva, Hideg szívvel, merőn, Hányan maradnak állva Útjuknak felén! Mehetek volna mennybe, De vont a világ. Ó, juttassák eszedbe Lótnak asszonyát!

Ford.: Vargha Gyuláné (1863–1947)